

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ «ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ»

Η δημιουργία της Λαϊκής Ενότητας έχει ως αφετηρία το συντριπτικό ΟΧΙ του Ελληνικού λαού στο δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου. Απέναντι στην τρομοκρατία των κυρίαρχων δυνάμεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, με δυναμική παρουσία των νέων, αντέταξε μια αυθεντική λαϊκή εξέγερση. Η αντίσταση του ελληνικού λαού, πρωτοφανής σε διάρκεια και μαζικότητα κυρίως στα δύο πρώτα χρόνια της επιβολής των μνημονίων, αποτελεί, επίσης, μια μεγάλη παρακαταθήκη για τη Λαϊκή Ενότητα. Εξέφρασε τη γενικευμένη αντίσταση στο στρατηγικό σχέδιο επιβολής διαρκούς λιτότητας, απογύμνωσης της εργασίας από κάθε δικαίωμα, υφαρπαγής της δημόσιας περιουσίας, κατάλυσης της δημοκρατίας και επιβολής καθεστώτος περιορισμένης κυριαρχίας.

Μόλις ένα μήνα μετά το «ΟΧΙ» του ελληνικού λαού στο δημοψήφισμα, η ψήφιση του τρίτου Μνημονίου άλλαξε δραματικά το πολιτικό τοπίο. Η ηγετική ομάδα της κυβέρνησης που αναδείχθηκε από τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου διέλυσε βίαια το κοινωνικό συμβόλαιο που τη συνέδεε με τη λαϊκή πλειοψηφία, σπέρνοντας την απογοήτευση και αναζωπυρώνοντας τον φόβο. Πέρασε στην απέναντι όχθη των Μνημονιακών δυνάμεων, βομβαρδίζοντας τα εργαζόμενα και μεσαία στρώματα με νέα αντιλαϊκά μέτρα. Η εξέλιξη αυτή επέτρεψε στους δανειστές να προχωρήσουν σε πολιτικό πραξικόπημα και βιασμό κάθε έννοιας λαϊκής κυριαρχίας. Με το τρίτο Μνημόνιο η διεθνής επιτροπεία γίνεται ακόμη πιο ασφυκτική, με κορυφαίο δείγμα ταπείνωσης τη δημιουργία του διαβόητου fund, του Ταμείου που υποθηκεύει τη δημόσια περιουσία και τον κοινωνικό πλούτο για γενιές ολόκληρες.

Το τρίτο Μνημόνιο είναι μόνο η αρχή. Ήδη βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη η περαιτέρω διάλυση των εργασιακών σχέσεων, η νέα συρρίκνωση σε εξευτελιστικά επίπεδα των επικουρικών και των κύριων συντάξεων, η φοροεπιδρομή στα αγροτικά εισοδήματα και στα μικρομεσαία κοινωνικά στρώματα, όπως και σειρά άλλων μέτρων που θα προωθηθούν τους επόμενους μήνες. Ακριβώς αυτός ο λόγος, σε συνδυασμό με την προσπάθεια να αποφευχθεί η συγκρότηση αντιμνημονιακού μετώπου εναλλακτικής πολιτικής, ώθησαν την κυβέρνηση να παραιτηθεί και να οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές- εξπρές. Πρόκειται για προσπάθεια υφαρπαγής της λαϊκής ψήφου, προτού ο λαός ενημερωθεί και αισθανθεί στην καθημερινότητά του και σε όλη τους την έκταση τις συνέπειες του τρίτου Μνημονίου. Προσπάθεια, που συνάντησε την πλήρη υποστήριξη των Ευρωπαίων επικυρίαρχων- Μέρκελ, Γιούνκερ, Μοσκοβισί, Ντάιζελμπλουμ-, οι οποίοι πριν δύο μήνες προσπαθούσαν να ακυρώσουν με κάθε τρόπο το δικαίωμα δημοκρατικής έκφρασης του ελληνικού λαού με δημοψήφισμα.

Ουδείς σοβαρός άνθρωπος πιστεύει πραγματικά ότι αυτά τα καταστροφικά, από κοινωνική άποψη, μέτρα μπορεί να είναι αποτελεσματικά ακόμη και από τη στενά δημοσιονομική σκοπιά. Η αποτυχία τους είναι προεξοφλημένη και θα οδηγήσει σε νέα πακέτα αντιλαϊκών μέτρων, για να συνεχιστεί ο φαύλος κύκλος που γνωρίσαμε με τις προηγούμενες Μνημονιακές κυβερνήσεις. Εργαζόμενοι, αγρότες, νέοι, επαγγελματίες και μικροί επιχειρηματίες καταστρέφονται μόνο και

μόνο για να εξασφαλισθούν οι δόσεις της δανειακής «βοήθειας», οι οποίες την ίδια στιγμή της εκταμίευσής τους πηγαίνουν, κατά το 99%, είτε στους δανειστές, είτε στους τραπεζίτες. Σταγόνα δεν πέφτει στην πραγματική οικονομία και στους πολίτες που βρίσκονται στο χείλος του οικονομικού αφανισμού.

Είναι αστείο να περιμένει κανείς ότι αυτή η ηγετική ομάδα, που υπέγραψε το τρίτο Μνημόνιο και έκτοτε εγκωμιάζεται από τους εκπροσώπους των δανειστών και της εγχώριας ολιγαρχίας, θα καταφέρει- κάπως, κάποτε- να απεγκλωβιστεί από αυτό. Αν πάρεις το λάθος τρένο, όλοι οι σταθμοί που θα συναντήσεις στη διαδρομή σου θα είναι λάθος. Και είναι αιθεροβάμων όποιος πιστεύει ότι μπορεί να τα βάλει με τα μεγάλα συμφέροντα μια κυβέρνηση που δέχθηκε να κόψει άμεσα 93 ευρώ τον μήνα από τους φτωχότερους των φτωχών, συρρικνώνοντας την κατώτατη σύνταξη στο εξευτελιστικό όριο των 393 ευρώ!

Για ένα μεγάλο μέτωπο του «ΟΧΙ μέχρι το τέλος»

Για όλους αυτούς τους λόγους κατέστη επείγουσα ανάγκη η συγκρότηση της Λαϊκής Ενότητας, ενός πολιτικού και κοινωνικού μετώπου ανατροπής των Μνημονίων και της εξοντωτικής λιτότητας, της αντιδημοκρατικής εκτροπής και της μετατροπής της Ελλάδας σε ευρωπαϊκία με μοχλό το χρέος.

Χρειαζόμαστε ένα μεγάλο λαϊκό, πατριωτικό μέτωπο αξιοπιστίας, συνέπειας και ανιδιοτέλειας που θα αναστυλώσει τις προδομένες ελπίδες, θα νικήσει τον φόβο και θα δώσει αέρα νίκης στο μεγάλο, λαϊκό και νεανικό ρεύμα του «ΟΧΙ» της 5ης Ιουλίου. Ματαιοπονούν όσοι προσπαθούν να διαβάλουν εκ των προτέρων αυτή την προσπάθεια μιλώντας για «αποστασία» που έριξε τάχα την «πρώτη αριστερή κυβέρνηση». Αποστάτησαν από την Αριστερά μόνον εκείνοι που επέλεξαν να γίνουν η τρίτη Μνημονιακή κυβέρνηση αυτού του τόπου.

Η Λαϊκή Ενότητα δεν είναι εκλογική σημαία ευκαιρίας, ούτε φιλοδοξεί να προστεθεί στα κόμματα του χρεοκοπημένου, πολιτικού κατεστημένου. Αποτελεί συσπείρωση πολιτικών οργανώσεων, κινήσεων και ανένταχτων πολιτών, που φιλοδοξεί να εκφράσει, να εμπνεύσει και να ενισχύσει ένα πραγματικό λαϊκό κίνημα, με πρωτοβουλίες αυτοοργάνωσης. Θέλουμε να γίνει η φωνή εκείνων που σήμερα δεν έχουν φωνή, η δύναμη των αδυνάμων. Θέλουμε να είναι η αφετηρία για το μέτωπο που θα εκπροσωπήσει τη συμμαχία των εργαζομένων, των ανέργων, της αγροτιάς, των αυτοαπασχολούμενων, των μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης, της διάνοησης και των ανθρώπων του πολιτισμού, στην κοινή προσπάθεια για ν' αλλάξει δρόμο η ελληνική κοινωνία.

Σ' αυτή την προσπάθεια δεν χωρούν λογικές ηγεμονισμού και αποκλειστικής αλήθειας. Έχουν θέση διάφορες κοινωνικές ευαισθησίες, προοδευτικές πολιτικές παραδόσεις και ιδεολογικές προτιμήσεις. Είναι όρος ύπαρξης αυτού του μετώπου η δημοκρατική λειτουργία του, με κέντρο τους ίδιους τους αγωνιστές, τις διεκδικήσεις και τις αναζητήσεις τους. Οι δυνάμεις, οι αγωνιστές και αγωνίστριες που συμμετέχουν στη Λαϊκή Ενότητα συνδέονται με ισχυρή πολιτική συμφωνία για μια άμεση, ζωτικά αναγκαία, ριζοσπαστική εναλλακτική λύση στη Μνημονιακή τραγωδία. Μια λύση που θα λειτουργήσει προς όφελος των λαϊκών τάξεων, σε βάρος του μεγάλου κεφαλαίου, που θα απαλλάξει την Ελλάδα από τη θανάσιμη επικυριαρχία των ιμπεριαλιστικών κέντρων. Μας ενώνει η κοινή αναζήτηση, μέσα από διαφορετικούς δρόμους, μιας νέας κοινωνίας, απελευθερωμένης από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και κάθε είδους καταπίεσης, μιας κοινωνίας με αλληλεγγύη, δικαιοσύνη και ελευθερία, στο δρόμο για το σοσιαλισμό του 21ου αιώνα.

Τα άμεσα μέτρα για την έξοδο από την κοινωνική καταστροφή

Άμεση, βασική επιδίωξη της Λαϊκής Ενότητας είναι να δημιουργηθούν, μέσα από τα κοινωνικά κινήματα και την πολιτική δράση, μέσα κι έξω από τη Βουλή, οι προϋποθέσεις για τη ριζοσπαστική εναλλακτική λύση στη σημερινή, Μνημονιακή πραγματικότητα.

Οι βασικές συντεταγμένες του άλλου δρόμου έχουν ήδη προσδιοριστεί από πολλές αριστερές δυνάμεις, ριζοσπαστικά κινήματα και προοδευτικούς επιστήμονες. Η εναλλακτική λύση

που υπερασπιζόμαστε επιχειρεί να δώσει απαντήσεις σε όλα τα καίρια προβλήματα της οικονομίας, της κοινωνίας, του κράτους και της εξωτερικής πολιτικής. Ασφαλώς και δεν περιορίζεται στο θέμα της νομισματικής πολιτικής, όπως υποστηρίζουν οι πλαστογράφοι και συκοφάντες που μιλάνε για «λόμπι της δραχμής».

Το πρόβλημα με αυτή την εναλλακτική πρόταση δεν είναι η τάχα ανεπαρκής «τεχνική» επεξεργασία της, αλλά η ελλιπής πολιτική προετοιμασία της: το γεγονός ότι δεν έχει συζητηθεί στον απαιτούμενο βαθμό μέσα στο λαό και στις κοινωνικές συλλογικότητες. Δηλαδή, ανάμεσα σε εκείνους που θα κληθούν να παλέψουν σκληρά, απέναντι σε τεράστια συμφέροντα, για την υλοποίησή της. Αυτό το κενό φιλοδοξούμε να καλύψουμε άμεσα, με μια μεγάλη καμπάνια δημόσιου διαλόγου, απέναντι σ' όσους πασχίζουν να επιβάλουν ένα νέο «ιδιώνυμο». Να δαιμονοποιήσουν, ακόμη και να ποινικοποιήσουν την «απαγορευμένη» συζήτηση.

Τα άμεσα, κατεπείγοντα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για ν' ανοίξει ένας νέος δρόμος είναι:

-Η κατάργηση των κοινωνικά και οικονομικά καταστροφικών Μνημονίων και των αποικιακών, δανειακών συμβάσεων υποθήκευσης του μέλλοντός μας, που τα συνοδεύουν.

-Η διακοπή πληρωμών του χρέους- τη μη βιωσιμότητα του οποίου αναγνωρίζει, από τη δική του σκοπιά, ακόμη και το ΔΝΤ- με στόχο τη συνολική διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του. Η διακοπή πληρωμών θα συνοδευτεί από πολιτικές και νομικές ενέργειες, σε διεθνές επίπεδο, οι οποίες θα αξιοποιήσουν και το σχετικό πόρισμα της Επιτροπής Αλήθειας της Βουλής.

-Ανεξάρτητα, αλλά παράλληλα με τη διεθνή δράση για το θέμα του χρέους, θα διεκδικηθούν άμεσα- πολιτικά, νομικά, κινηματικά- και με επιμονή οι γερμανικές οφειλές, δηλαδή το κατοχικό δάνειο και οι αποζημιώσεις για τα θύματα και τις καταστροφές της ναζιστικής θηριωδίας.

-Ο άμεσος τερματισμός της λιτότητας και η εφαρμογή μιας πολιτικής αναδιανομής του κοινωνικού πλούτου προς όφελος των εργαζόμενων στρωμάτων και σε βάρος των ολιγαρχών. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να υπάρξει για τα πιο χτυπημένα από την κρίση κοινωνικά στρώματα, με στήριξη των εισοδημάτων τους και σταδιακή αύξηση των κατώτατων μισθών, συντάξεων και επιδομάτων ανεργίας, εξασφάλιση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και βασικών αγαθών (ρεύμα, νερό, θέρμανση) για όλους.

Γενικότερα, θα στηριχθούν οι μισθοί, οι συντάξεις και οι κοινωνικές δαπάνες για τη δημόσια δωρεάν παιδεία, τη λαϊκή υγεία, τον πολιτισμό. Θα ενθαρρυνθεί η σταδιακή αύξησή τους, σε συνάρτηση με τους αναπτυξιακούς ρυθμούς. Θα αναιρεθούν τα εξοντωτικά, για τους αγρότες και τους ελεύθερους επαγγελματίες, φορολογικά και άλλα μνημονιακά μέτρα. Θα καταργηθεί ο ΕΝΦΙΑ και θα θεσπισθεί φόρος μόνο για την πολύ μεγάλη, ακίνητη περιουσία.

-Η εθνικοποίηση των τραπεζών και η λειτουργία τους υπό καθεστώς κοινωνικού ελέγχου, με απόλυτη εξασφάλιση της λαϊκής αποταμίευσης. Το νέο, εθνικοποιημένο και απαλλαγμένο από την πατρωνία της ΕΚΤ τραπεζικό σύστημα θα εξασφαλίσει τη ζωτικά αναγκαία «σεισάχθεια» στα εξουθενωμένα από την κρίση νοικοκυριά. Θα παρέχει την εξίσου αναγκαία ρευστότητα στους επαγγελματίες και τις μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις που κινδυνεύουν με αφανισμό. Στην κατεύθυνση αυτή θα επαναλειτουργήσουν η Αγροτική Τράπεζα και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και θα διερευνηθούν τα σκάνδαλα του ξεπουλήματός τους. Η εθνικοποίηση των τραπεζών θα επιτρέψει την άμεση και σε βάθος διερεύνηση των θαλασσοδανείων που έχουν χορηγηθεί σε μονοπωλιακούς ομίλους και της φοροδιαφυγής μέσω διάφορων λιστών τύπου Λαγκάρντ.

Οικονομική ανασυγκρότηση και πολιτιστική αναγέννηση

Παράλληλα με αυτά τα κατεπείγοντα μέτρα, που θα δώσουν μια πρώτη ανάσα στην οικονομία και τα λαϊκά στρώματα, θα προωθηθούν ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις για την αλλαγή του χρεοκοπημένου μοντέλου ανάπτυξης και την ανατροπή των κοινωνικών συσχετισμών υπέρ του

λαού και σε βάρος των διαπλεκόμενων ολιγαρχών. Οι μεταρρυθμίσεις αυτές, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνουν:

-Τη ριζοσπαστική αναθεώρηση της εργασιακής νομοθεσίας, με επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων και των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων. Απόκρουση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, αυστηρότατα όρια και αντικίνητρα στις απολύσεις, ενεργοποίηση και ενίσχυση των επιθεωρήσεων εργασίας. Δημόσιος, κοινωνικός, αναβαθμισμένος ΟΑΕΔ και κατάργηση των ιδιωτικών εταιρειών επινοικίασης εργαζομένων.

-Τη δημιουργία ενός σταθερού, κοινωνικά δίκαιου και αναδιανεμητικού φορολογικού συστήματος, ώστε να πληρώσουν επιτέλους τα βάρη της κρίσης όχι τα συνήθη υποζύγια, αλλά οι έχοντες και κατέχοντες.

-Τον τερματισμό των αρπακτικών ιδιωτικοποιήσεων, συρρικνώσεων και διαλύσεων επιχειρήσεων, δικτύων και υποδομών (ΔΕΗ, φυσικό αέριο, λιμάνια, αεροδρόμια, ακίνητα δημοσίου κ.α.). Την άμεση κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ. Την επανάκτηση της δημόσιας περιουσίας που εκποιήθηκε στο ιδιωτικό κεφάλαιο με ακύρωση των παράνομων και αντισυνταγματικών αποφάσεων για την εκχώρησή τους, χωρίς αποζημίωση, με εξαίρεση τους μικρομετόχους. Την εθνικοποίηση, ανασυγκρότηση και λειτουργία υπό καθεστώς εργατικού- κοινωνικού ελέγχου όλων των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων, δικτύων και υποδομών, που θα αναλάβουν και τον ρόλο της ατμομηχανής της οικονομίας. Στόχος είναι μια ταχεία οικονομική αναζωογόνηση που θα δημιουργεί θέσεις εργασίας, θα ενισχύει τη θέση των εργαζομένων και θα σέβεται το περιβάλλον.

-Ανασυγκρότηση του διαλυμένου εθνικού συστήματος υγείας, των δημοσίων νοσοκομείων και ενός πρωτοβάθμιου συστήματος υγείας υψηλής ποιότητας, προσιτού σε όλους, στο κέντρο και την περιφέρεια.

-Αντιμετώπιση της πολιτιστικής ερήμωσης, διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα των πολιτιστικών θεσμών και της πρόσβασης όλου του λαού στην πολιτιστική δημιουργία. Στήριξη από το δημόσιο κάθε δημιουργικής πρωτοβουλίας των ανθρώπων του πολιτισμού και των ίδιων των πολιτών.

-Οικονομική ανασυγκρότηση με μετατόπιση του κέντρου βάρους α) από την κατανάλωση εισαγόμενων προϊόντων στην παραγωγή (κυρίως στη βιομηχανική και αγροτική παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας) και β) από τη συμπίεση του εργατικού κόστους στη μεγέθυνση της προστιθέμενης αξίας. Επιδιώκουμε, εν τέλει, τη μετάβαση από μια ανάπτυξη που εξυπηρετεί τους σφετεριστές της εργασίας και της φύσης σε μια ανάπτυξη που θα έχει στο κέντρο της την τεχνολογική ανανέωση, την καινοτομία, τη σύγχρονη οργάνωση και, κυρίως, τους παραγωγούς του κοινωνικού πλούτου. Μια ανάπτυξη που θα στηρίζεται στη δική τους γνώση, εμπειρία, μεράκι και δημιουργικότητα. Προς αυτή την κατεύθυνση θα χρειαστεί μια πολιτική δημοκρατικού κεντρικού και περιφερειακού σχεδιασμού, με τη συμμετοχή και συναπόφαση των τοπικών κοινωνιών, και με έντονη περιβαλλοντική διάσταση.

- Τη γενναία ενίσχυση της δημόσιας, δωρεάν παιδείας και της έρευνας, που αποτελεί, πέραν των άλλων, και βασική προϋπόθεση για μια παραγωγική στροφή προς ένα νέο, αποδοτικό κοινωνικό πρότυπο.

- Ουσιώδης συνιστώσα της οικονομικής ανασυγκρότησης θα είναι ο «τρίτος» (πλάι στον κρατικό και τον ιδιωτικό) τομέας, της κοινωνικής οικονομίας (συνεταιρισμοί, αυτοδιαχειριζόμενες επιχειρήσεις που έχουν εγκαταλειφθεί από τους ιδιοκτήτες τους, δομές αλληλεγγύης κλπ). Θα απαιτηθεί η γενναιόδωρη ενίσχυσή του από το δημόσιο τραπεζικό σύστημα και τον κρατικό μηχανισμό.

-Την πολιτική αλληλεγγύης και ανθρωπιάς απέναντι στους πρόσφυγες και τους οικονομικούς μετανάστες. Θα πολεμήσουμε ενεργά κάθε ξενοφοβική και ρατσιστική αντιμετώπιση- με ακραία την περίπτωση της φασιστικής Χρυσής Αυγής- που τείνει να μετατρέψει

τον κοινωνικό πόλεμο του κεφαλαίου σε εθνικό «εμφύλιο» πόλεμο, στο εσωτερικό του κόσμου της εργασίας. Θα αγωνιστούμε εναντίον των ιμπεριαλιστικών πολέμων που παροξύνουν το προσφυγικό και μεταναστευτικό πρόβλημα. Θα διεκδικήσουμε τη στήριξη που οφείλουν στη χώρα μας και στις άλλες χώρες «πρώτης γραμμής» οι άλλες, βορειότερες χώρες της Ευρώπης, απαιτώντας παράλληλα την κατάργηση του Δουβλίνου II που μετατρέπει την Ελλάδα σε φυλακή μεταναστών.

Έξοδος από τη νομισματική φυλακή της ευρωζώνης

Έχουμε πλήρη επίγνωση ότι και μόνη η ακύρωση των Μνημονίων- και πολύ περισσότερο οι δομικές ριζοσπαστικές αλλαγές που περιγράψαμε- θα προκαλέσουν τη σφοδρή αντίδραση των κυρίαρχων δυνάμεων της ΕΕ. Θα προσπαθήσουν να στραγγαλίσουν το εγχείρημά μας από την πρώτη στιγμή, με βασικό μοχλό τη διακοπή της ρευστότητας στις τράπεζες από την ΕΚΤ. Αυτό άλλωστε, το ζήσαμε ήδη το προηγούμενο εξάμηνο, ακόμη και με την πολύ μετριοπαθέστερη πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- ANEL.

Επομένως, τα ζητήματα της εξόδου από την ευρωζώνη και της ρήξης με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και επιλογές της Ε.Ε., η οποία ακολουθεί όλο και πιο αντιδραστικούς και αντιδημοκρατικούς δρόμους, τίθενται στην ημερήσια διάταξη, όχι ως προϊόν κάποιας ιδεολογικής εμμονής, αλλά με όρους στοιχειώδους πολιτικού ρεαλισμού. Η οδυνηρά αποκτημένη πείρα των τελευταίων μηνών έδειξε και στους πιο δύσπιστους ότι οι κυρίαρχες δυνάμεις στη σημερινή, γερμανική ΕΕ δεν είναι ούτε «σύμμαχοι», ούτε «εταίροι». Είναι οικονομικοί εκβιαστές και πολιτικοί βιαστές. Και δεν διστάζουν να εκδικούνται έναν ολόκληρο λαό με την πιο ανελέητη εκδοχή «συλλογικής τιμωρίας», όταν δεν τους αρέσουν οι αποφάσεις του.

Η ανάκτηση της νομισματικής κυριαρχίας και η καθιέρωση, με νέους, δημοκρατικούς, κοινωνικούς και αναπτυξιακούς όρους, εθνικού νομίσματος, δεν αποτελούν αυτοσκοπό. Είναι ένα από τα αναγκαία εργαλεία για την πραγματοποίηση των ριζοσπαστικών αλλαγών που περιγράψαμε- και για τις οποίες, βέβαια, τελικός εγγυητής δεν θα είναι το νόμισμα, αλλά ο αγώνας των λαϊκών τάξεων. Παρά τις αναπόφευκτες δυσκολίες των πρώτων μηνών, τίποτα δεν δικαιολογεί τις Κασσάνδρες που ταυτίζουν ένα τέτοιο βήμα με οικονομικό ολοκαύτωμα και εθνική καταστροφή. Μέσα στον εικοστό αιώνα, 69 νομισματικές ενώσεις κατέρρευσαν στον πλανήτη, χωρίς να έρθει το τέλος του κόσμου. Η καθιέρωση εθνικού νομίσματος ως προϋπόθεση για την εφαρμογή ενός προοδευτικού προγράμματος ανασυγκρότησης και διεξόδου, δεν είναι μόνο μια βιώσιμη επιλογή, αλλά και μια επιλογή ελπίδας, που μπορεί να βάλει τη χώρα σε μια νέα, αναπτυξιακή τροχιά.

Δεν είμαστε νοσταλγοί της καπιταλιστικής Ελλάδας της δραχμής. Ξέρουμε ότι κάθε άλλο παρά παράδεισος για τις εκμεταλλεζόμενες τάξεις ήταν η προ- ευρώ κατάσταση της χώρας μας. Αλλά τα 13 χρόνια που ζούμε με το ευρώ, ιδιαίτερα τα τελευταία, δεν ήταν καθόλου καλύτερα: τα πρώτα επτά από αυτά ήταν, για ορισμένα τμήματα του πληθυσμού, η εποχή της πιστωτικής και καταναλωτικής μέθης, πάνω στα σωρευμένα ερείπια της παραγωγικής βάσης της χώρας. Αλλά, τα επόμενα έξι χρόνια ήταν το απότομο ξύπνημα από το μεθύσι και η κάθοδος στη Μνημονιακή κόλαση, χωρίς κανένα φως στην άκρη του τούνελ. Είναι πια καιρός να επιχειρήσουμε μια λυτρωτική έξοδο.

Η ανάκτηση της νομισματικής κυριαρχίας, με την απεξάρτηση της Τράπεζας της Ελλάδος από την ΕΚΤ, τη λειτουργία της με κυβερνητική, δημόσια, κοινωνική ευθύνη και με την έκδοση εθνικού νομίσματος, θα προσφέρει την αναγκαία ρευστότητα στην οικονομία, χωρίς τους επαχθείς όρους των δανειακών συμβάσεων. Θα βοηθήσει αποφασιστικά στην ενίσχυση των εξαγωγών, στον περιορισμό και στη σταδιακή υποκατάσταση των εισαγωγών από εγχώρια προϊόντα, στην ενδυνάμωση της παραγωγικής βάσης της χώρας και του τουριστικού ρεύματος. Θα ευνοήσει τη δημιουργία θέσεων εργασίας μέσω ενός προγράμματος αναγκαίων δημοσίων παραγωγικών

επενδύσεων, αναπτυξιακών πρωτοβουλιών των μεγάλων, δημοσίων επιχειρήσεων, στήριξης του κοινωνικού τομέα της οικονομίας και αποκατάστασης της πίστωσης στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Η κατάργηση των άδικων φορολογικών και άλλων βαρών στα μικρομεσαία εισοδήματα και επιχειρήσεις που επιβάλλουν τα Μνημόνια μόνο και μόνο για να εξυπηρετείται το αβιώτο χρέος, θα αναζωογονήσει τη ζήτηση και θα ωθήσει την ανάπτυξη. Συνολικά, θα παρουσιάσουμε και θα θέσουμε υπό συζήτηση ένα ειδικό σχέδιο για την Ελλάδα, που θα εφαρμόζει ένα ριζοσπαστικό, προοδευτικό πρόγραμμα με εθνικό νόμισμα.

Για μια ισότιμη θέση της Ελλάδας στο σύγχρονο κόσμο

Η έξοδος από την οικονομική «φυλακή» της Ευρωζώνης δεν σημαίνει εθνική «αυτάρκεια» και διεθνή πολιτική απομόνωση, όπως ψευδώς υποστηρίζουν οι αντίπαλοί μας. Αντίθετα, εγκαινιάζοντας έναν άλλο δρόμο ριζοσπαστικών αλλαγών, ο ελληνικός λαός μπορεί να γίνει φάρος ελπίδας για τους άλλους λαούς της Ευρώπης και του κόσμου, να εξασφαλίσει πολύτιμες συμπάθειες, στηρίγματα και συμμαχίες. Ο εναλλακτικός δρόμος που προτείνουμε θα στερήσει την Ελλάδα μόνο από τις αλυσίδες της, που την περιορίζουν στον ρόλο του ευρωατλαντικού «οικόπεδου». Θα απελευθερώσει, όμως, τις δυνατότητές της να αναπτύξει αμοιβαία επωφελείς σχέσεις με όλες τις χώρες που θα σέβονται την κυριαρχία της και την απόφασή της να είναι φιλική προς όλους τους λαούς του κόσμου, χωρίς να είναι δεδομένη για καμία δύναμη.

Κεντρική μας κατεύθυνση θα είναι μια νέα, ανεξάρτητη, πολυδιάστατη πολιτική διεθνών σχέσεων, στον ενεργειακό, οικονομικό και πολιτικό τομέα. Διεθνών σχέσεων, που δεν θα περιορίζονται αποκλειστικά στα στενά όρια της Ε.Ε. Επιδιώκουμε μια ενεργητική πολιτική συνεργασίας στη Μεσόγειο, τα Βαλκάνια, τη Μέση Ανατολή. Μια πολιτική που θα αξιοποιεί τις νέες δυνατότητες αμοιβαία επωφελών συνεργασιών με τις αναδυόμενες δυνάμεις των BRICS, τη Λατινική Αμερική και άλλες περιοχές του πλανήτη.

Τασσόμαστε κατά του νέου «Ψυχρού Πολέμου» και μιας καινούργιας διαίρεσης της Ευρώπης με την ύψωση νέου τείχους προς τη Ρωσία. Αγωνιζόμαστε εναντίον των ιμπεριαλιστικών επιλογών και των στρατιωτικών τυχodiωκτισμών του ΝΑΤΟ. Δεσμευόμαστε υπέρ της εξόδου της Ελλάδας από αυτόν τον συνασπισμό, μια πολεμική μηχανή που διαλύει κράτη, καταδυναστεύει λαούς και αποσταθεροποιεί το ευρύτερο γεωπολιτικό τόξο της περιοχής μας, από την ανατολική Ουκρανία μέχρι τη Μέση Ανατολή. Αγωνιζόμαστε για την απομάκρυνση των αμερικανικών-νατοϊκών βάσεων, για τη μη συμμετοχή της Ελλάδας σε οποιονδήποτε ιμπεριαλιστικό οργανισμό. Επιδιώκουμε την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούν στις ελληνοτουρκικές σχέσεις οι απαιτήσεις της Αγκυρας με ειρηνικό διάλογο, στη βάση της πιστής τήρησης των διεθνών συμφωνιών, του διεθνούς δικαίου και ειδικότερα του Δικαίου της Θάλασσας.

Είμαστε σθεναρά αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια αλλαγής των συνόρων στην περιοχή μας. Αποκρούουμε κάθε υποδαύλιση εθνικιστικών, σοβινιστικών τάσεων. Αγωνιζόμαστε για δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού, στη βάση των αποφάσεων του ΟΗΕ, για μια Κύπρο ανεξάρτητη, χωρίς στρατεύματα κατοχής και ξένες βάσεις. Θεωρούμε αναγκαίο τον τερματισμό της στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ- δύναμη κατοχής ξένων εδαφών στην περιοχή- και την άμεση αναγνώριση του κράτους της Παλαιστίνης. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με όλους τους λαούς του κόσμου που αγωνίζονται για ελευθερία, δικαιοσύνη και αυτοδιάθεση.

Η έξοδος από την ευρωζώνη και η εφαρμογή ενός ριζοσπαστικού προγράμματος με πρωταγωνιστή τον οργανωμένο λαό, συνεπάγεται ένα δρόμο σύγκρουσης με τις επιλογές της ΕΕ και τα αντιδημοκρατικά, υπερεθνικά όργανά της. Γιατί ήδη από τη συνθήκη του Μάαστριχτ, η διαδικασία συγκρότησης της ΕΕ εξυπηρετεί το νεοφιλελεύθερο σχέδιο, ενισχύει ιμπεριαλιστικές βλέψεις των ηγετικών δυνάμεων και υπονομεύει τη λαϊκή κυριαρχία.

Απέναντι στην αναπόφευκτη επίθεση του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου και των πολιτικών του εκπροσώπων, ο λαός πρέπει να είναι έτοιμος για όλα. Το ζήτημα της αποχώρησης

της Ελλάδας από την Ε.Ε. μπορεί να τεθεί εκ των πραγμάτων και ανά πάσα στιγμή στην ημερήσια διάταξη. Σ' αυτή την περίπτωση, θα καλέσουμε το λαό να επιμείνει στην εφαρμογή του προοδευτικού προγράμματος που έχει επιλέξει, παίρνοντας την απόφασή του για παραμονή ή όχι στην Ε.Ε. με δημοψήφισμα, όπως άλλωστε έγινε και γίνεται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Σε κάθε περίπτωση, η έξοδος από την ευρωζώνη και η σύγκρουση με το ασφυκτικό πλαίσιο της Ε.Ε. δεν σημαίνει απομόνωση της Ελλάδας από το ευρωπαϊκό της περιβάλλον. Θα απευθυνθούμε ιδιαίτερα στους άλλους λαούς, τα κοινωνικά κινήματα και τις προοδευτικές δυνάμεις των χωρών- μελών της Ε.Ε. με τις οποίες μας συνδέουν μακρόχρονοι οικονομικοί, πολιτικοί και πολιτιστικοί δεσμοί. Επιδιώκουμε να συμβάλουμε στη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού κινήματος γύρω από στόχους που εκφράζουν τα κοινά συμφέροντα του κόσμου της εργασίας, ανεξαρτήτως εθνικότητας.

Σταθμό στην αντιδραστική μετάλλαξη της Ε.Ε. αποτελεί η επωαζόμενη Διατλαντική Εταιρική Σχέση Εμπορίου και Επενδύσεων (ΤΤΙΡ). Μια συμφωνία που παραδίδει τα δημόσια αγαθά (νερό, παιδεία, υγεία κλπ) στις πολυεθνικές επιχειρήσεις, ανοίγει διάπλατα το δρόμο στα γενετικά μεταλλαγμένα τρόφιμα, ενώ καταργεί κάθε έννοια εργατικού δικαίου και εθνικής κυριαρχίας που μπορεί να αποτελέσει εμπόδιο στην ασυδοσία των «επενδυτών». Θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, μαζί με όλα τα προοδευτικά κινήματα της Ευρώπης, για να μην επικυρωθεί αυτή η συμφωνία- έκτρωμα.

Δημοκρατία παντού, λαϊκή εξουσία

Ουσιαδές συστατικό της εναλλακτικής μας πρότασης είναι ο ριζοσπαστικός μετασχηματισμός του κράτους, της δικαιοσύνης και της δημόσιας διοίκησης. Η αποκατάσταση και διεύρυνση των δημοκρατικών ελευθεριών, από τον χώρο εργασίας μέχρι το δικαίωμα στη διαδήλωση, η διάλυση των ΜΑΤ και γενικότερα η αντιμετώπιση των μηχανισμών καταστολής του «εχθρού- λαού», ο εκδημοκρατισμός και η διαφάνεια στο χώρο των ΜΜΕ, η αποφασιστική αντιμετώπιση της διαφθοράς και της διαπλοκής, αποτελούν τα πιο επείγοντα μέτρα σ' αυτό το πεδίο.

Παράλληλα, θα επανεξετάσουμε τον ρόλο και την κατεύθυνση των λεγόμενων «ανεξάρτητων αρχών» σε καίριους τομείς που ρυθμίζουν το τραπεζικό σύστημα, τις τηλεπικοινωνίες, την ενέργεια, την ενημέρωση κλπ. Βεβαίως, άλλες ανεξάρτητες αρχές που μπορούν να παίξουν χρήσιμο κοινωνικό ρόλο, όπως το ΑΣΕΠ, θα διατηρηθούν και θα υποβοηθηθούν, με ενίσχυση της διαφάνειας και του κοινωνικού ελέγχου. Επιπλέον, θα ξεκινήσουμε μία ευρύτατη κοινωνική διαβούλευση για την εκ βάθρων αναθεώρηση του Συντάγματος και του όλου πολιτικού συστήματος από μια νέα, Συντακτική Εθνοσυνέλευση, που θα προκύψει από επόμενες εκλογές. Κεντρικός στόχος αυτής της αναθεώρησης θα είναι η καθιέρωση μιας νέας, προωθημένης Δημοκρατίας, που θα συνδυάζει την αντιπροσωπευτική με την άμεση, την αποτελεσματική διακυβέρνηση με τη στήριξη στη λαϊκή πρωτοβουλία και αυτενέργεια, τη λαϊκή συμμετοχή και τις άμεσες λαϊκές αποφάσεις, με βάση και τις καλύτερες διεθνείς πρακτικές και εμπειρίες.

Για εμάς η διεκδίκηση της κυβερνητικής εξουσίας δεν είναι αυτοσκοπός. Εντάσσεται στο συνολικό στόχο της διεκδίκησης της πολιτικής εξουσίας από μια ευρύτερη λαϊκή συμμαχία. Υπηρετεί ένα πρόγραμμα άμεσης διεξόδου σήμερα, που μπορεί να επιβληθεί από μια κυβέρνηση η οποία θα στηρίζεται στη δύναμη του οργανωμένου λαού και στους δικούς του διακριτούς θεσμούς, στο εργατικό κίνημα, στο κίνημα της νεολαίας, στα τοπικά και περιβαλλοντικά κινήματα, στα κινήματα αλληλεγγύης, στις μορφές λαϊκής αυτοοργάνωσης. Η εφαρμογή ενός τέτοιου προγράμματος μπορεί να αλλάξει τους κοινωνικούς συσχετισμούς και να διαμορφώσει τους όρους για τη χάραξη ενός άλλου δρόμου για την ελληνική κοινωνία, με σοσιαλιστική προοπτική.